

Til *energiministeren* (2/4 80) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Hvad har energiministeren foretaget sig for at få stoppet energifrådsriet i svømmehallerne i Danmark og for at forhindre, at der fortsat bygges nye energislugende svømmehaller?«

Begrundelse

Byrådet i Vejen kommune har for nylig foretaget sig det vanvittige at beslutte opførelse af svømmehal, og når et byråd vover sig ud i den slags beslutninger i disse tider, må det være rimeligt, at man pålægger ekstra energiafgift på opvarmning af svømmehaller.

Besvarelse (17/4 80):

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg finder ikke, at der er rimelig baggrund for at tale om energifråds i landets svømmehaller eller for at tage skridt til at forhindre opførelsen af nye svømmehaller.

Der findes ca. 350 offentlige svømmebade i Danmark fordelt med ca. 225 svømmehaller og ca. 125 friluftsbade. Det skønnes, at Danmarks svømmebade har et primært energiforbrug svarende til ca. 50.000 tons olie pr. år ud af Danmarks totale olieforbrug på godt 16 mill. tons olie pr. år.

Energiforbruget skønnes navnlig at medgå til:

1. Ventilation (40–60 pct.)
2. Varmetab gennem bygningsdele (20–30 pct.)
3. Varmt vand til brusebad og rengøring (ca. 30 pct.)

Til opvarmning af vandet i selve svømmehallen er energiforbruget forsvindende, da lufttemperaturen i hallen i reglen er højere end vandtemperaturen.

For nybyggede svømmehaller gælder som for andet nybyggeri bl. a. energikravene i bygningsreglementet af 1977. I denne forbindelse kan navnlig peges på de skærpede isoleringskrav, der trådte i kraft 1. februar 1979, samt skærpede regler for udformningen og driften af tekniske installationer. I mange tilfælde vil det således blive krævet, at der installeres varmegenvindingsanlæg, automatik og andet energibesparende udstyr. Til sikring af en energioekonomisk drift skal der inden ibrugtagning foreligge en instruks med

bl. a. anvisninger for energioekonomisk drift og vedligeholdelse.

Eksisterende svømmehallers energiforbrug kan ofte reduceres ved forskellige energibesparende foranstaltninger, navnlig genvindingsanlæg, hvortil der i visse tilfælde kan ydes offentlige tilskud. Hertil kommer, at svømmehaller synes at være relativt velegnede for udnyttelse af visse vedvarende energikilder, f. eks. solvarmeanlæg. Der findes flere eksempler herpå, og sådanne anlæg har ligeledes mulighed for offentlig støtte.

Teknologisk Institut har igangsat undersøgelser til belysning af energiforbrugets størrelse og metoder til reduktion heraf. Undersøgelserne foretages i samarbejde med Dansk Svømmebadsteknisk Forening, der har en naturlig interesse i at reducere energiforbruget. Foreningen har bl. a. en del kommuner som medlemmer.

Spm. nr. 642

Til *industriministeren* (2/4 80) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Hvor mange kroner andrager den samlede offentlige støtte til nybygnings- og reparationssektoren inden for skibsværfter i Danmark i 1979, når også Nationalbankens tab på skibskreditobligationer medregnes, og hvor meget andrager støtten pr. medarbejder i skibsværftssektoren?«

Begrundelse

I debatten om erhvervsstøtteordningen må det være relevant, at offentligheden ved, hvor meget der ydes pr. medarbejder i de enkelte brancher; for de penge, der nu skal foræres landbruget, må det være realistisk at sammenligne med de mange hundrede millioner, man hvert år forærer skibsværfter i Danmark.

Besvarelse (14/4 80):

Industriministeren (Erling Jensen):

Bortset fra støtte i henhold til erhvervsfremmende foranstaltninger, som også står til rådighed for andre industrier end værftsindustrien, er den offentlige støtte til værftsindustrien begrænset til den særlige skibskreditordning, der gør det muligt for danske og udenlandske rederier gennem Danmarks